

Alphabetum Graecum cum oratione Domincali, salutatione angelica, symbolo fidei, et praeceptis decalogi.

Contributors

Amaduzzi, Giovanni Cristoforo, 1740-1792.
Catholic Church. Congregatio de Propaganda Fide.

Publication/Creation

Romae : Typis Sacra Congregationis de Propaganda Fide, 1771.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/zkruebta>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

ALPHABETUM GRAECUM

*Cum Oratione Dominicali , Saluta-
tione Angelica , Symbolo Fidei,
& Praeceptis Decalogi .*

ROMAE MDCCLXXI.
Typis Sac. Congregationis de Propag. Fide.

Praesidium Facultate .

86706

MUSEUM
GRABOUM

Digitized by the Internet Archive
in 2018 with funding from
Wellcome Library

<https://archive.org/details/b30530891>

L E C T O R I

ΦΙΛΕΛΛΗΝΙ

IOHANNES CHRISTOPHORUS AMADUTIUS

Praefes Typographiae Sacrae Congregationis
de Propaganda Fide.

Defecerant iam exemplaria omnia Graeci Alphabeti, quod & Typographis ad normam proponi solet, & a curiosis quinetiam, ac Polyglotticae facultatis amatoribus conquiri consuevit, ut variarum Linguarum characteres simul iunctos, eorumque quasi seriem speciminis ergo in promptu, ac sub oculis facile habeant. Quare ne inter cetera aliarum exoticarum Linguarum Alphabeta, quibus fulta est celebris haec Sacrae Congr. da Propag. Fide Typographia, quibusque alloquatur gentes omnes longinquas, ac per eas Christianae Religionis praeconia late circumferat, Graecum deesset, etsi notissimum cunctis, neve per eius desiderium series ceterorum Characterum abrumperetur, aut imperfecta maneret, e re duximus Graecum Alphabetum modo recudere, additis, quae in veteri Editione habebantur, primioribus Linguae Rudimentis, quae circa potestatem sunt Litterarum, circa Vocales, Diphthongos, earumque sive propriarum, sive impropriarum potestatem, tum circa Accentus; quibus etiam omnibus nos nonnulla breviter de Spiritibus addi curavimus: quandoquidem omittenda haud videbantur. Insuper plures etiam Litterarum nexus, quibus

ditatur haec Graeci Characteris forma, quae Silvio dicitur, ut *Artis Vocabulis* utamur [siquidem praeter hanc formam, quinque aliae, quas Scalas vocant, Graecarum Litterarum prostant in hac Typographia, nimirum Testo, Soprasilvio; Antico, Filosofia, Garamoncino] heic nunc adduximus, tum & eorum explicationem e regione apposuimus. Tandem exercitationis ergo, & Tironum gratia ea haud praetermittenda duximus, quibus Opusculum hoc in veteri Editione claudebatur, scilicet Oratio Dominicalis, Salutatio Angelica, Symbolum Apostolorum, ac Praecepta Decalogi, quorum singula Graeco sermone, Graecisque typis expressa sunt. Qui plura desiderabit, adeat Grammaticas Institutiones, inter quas (quae sane plurimae sunt) memorabimus Compendiariam, & facilem ad Linguam Graecam Manuductionem, quae ex hac ipsa Typographia prodiit anno MDCXCVI., dum eius Praeses esset Vir Cl. Franciscus Nazarius, cuius quidem opera peractas etiam censemus cunctas additiones, quibus ditata est secundis curis prima huius Manuductionis Editio, quae iam in lucem emerferat anno MDCLXXXI., atque Auctorem habuerat Iosephum Iulium Graecarum Litterarum Interpretem in Bibliotheca Vaticana, & in Collegio Urbano de Propaganda Fide, quemadmodum noscere licet ex Monito Typographi nomine, quod ad calcem posterioris Editionis legitur. Haec sunt, de quibus te, Lector, monitum volumus. Vivas, valeas feliciter.

ALPHABETUM GRAECUM.

Figura	Nomen		Potestas
A α α	ἄλφα	Alpha	a
B β β	βῆτα	Vita	u, b
Γ γ γ	γάμμα	Gamma	g
Δ δ	δέλτα	Delta	d
E ε	ἑψιλὸν	Epsilon	e tenue
Z ζ ζ	ζῆτα	Zita	z
H η η	ἦτα	Ita, vel Eta	i, vel e
Θ θ θ	θῆτα	Thita	th
I ι ι	ἰῶτα	Iota	i
K κ κ	κάππα	Cappa	c, k
Λ λ λ	λάμδα	Lamda	l
M μ μ	μῦ	My	m
N ν ν	νῦ	Ny	n
Ξ ξ ξ	ξῖ	Xi	x
O ο ο	ὀμικρὸν	Omicron	o parvum
Π π π	πῖ	Pi	p
P ρ ρ	ῥῶ	Rho	r
Σ σ ζ σ	σίγμα	Sigma	f

A 3

Τ τ Τ

Τ τ Τ	ταυ̃	Tau	τ
Υ υ	υ̃ψιλόν	Ypsilon	y, vel u
Φ φ	φῖ	Phi	ph
Χ χ	χῖ	Chi	ch
Ψ ψ	ψῖ	Psi	pf
Ω ω	ὦμέγα	Omega	o magnum

De potestate litterarum.

A α valet a, ut ἀγαθός agathos.

B β valet u consonans, ut βάρβαρος varvaros; aliis est, ut b.

Γ γ valet gh, ut γέγραφα ghegrapha.

Δ δ valet d, ut δαίδαλος daedalos.

E ε valet e, ut ἐγώ ego.

Z ζ valet z, ut ζάθεος zatheos.

H η valet i longum, φῆμι phimi; aliis est, ut e.

Θ θ valet th, ut θάνατος thanatos.

I ι valet i, ut ἱακχός iacchos.

K κ valet c, ut κορύδων corydon.

Λ λ valet l, ut λάλος lalos.

M μ valet m, ut μορμώ mormo.

N ν valet n, ut ναί nae.

Ξ ξ valet x, ut ξανθόθειξ Xanthothrix.

Ο ο valet o parvum, ὀβελίσκος ovelifcos.

Π π valet p, ut πάππα pappa.

Ρ ρ valet r, ut ῥώμη rhomi.

Σ σ valet s, ut σάρξ farx.

Τ τ valet t, ut τάλας talas.

Υ υ valet y, ut ὕμνος hymnos; aliis est, ut u.

Φ φ valet ph, ut φίλος philos.

Χ χ valet ch, Χριστός Christos, χάος chaos.

Ψ ψ valet pf, ut ψίξ psix.

Ω ω valet o longum, ut ὦκα oca.

De Vocalibus.

Vocales sunt septem, α, ε, η, ι, ο, υ, ω, quæ dividuntur in longas, breves, & ancipites. Longæ sunt η, ω. Breves ε, ο. Ancipites α, ι, υ.

De Diphthongis.

Ex his vocalibus fiunt diphthongi duodecim, quarum sex dicuntur propriæ, sex impropriæ. Propriæ sunt

αι, αυ, ει, ου. Impropriae sunt
α, η, ω, ηυ, υ, ωυ. Quarum pote-
statem sequens ostendit

*Potestas Diphthongorum
propriarum.*

αι facit ae, ut αἶγες aegis.
αυ facit au, ut αὐλή auli.
ει facit i longum, ut χεῖρ chir.
ου facit eu, ut εὖγε euge.
οι facit i longum, ut οἶμοι imi.
ου facit u, ut εὔκουῶ ucun.

*Potestas Diphthongorum
impropriarum.*

α cum iota subscripto facit a longum,
ut ἄδω ado.
η cum iota subscripto facit i longum,
ut τῆ μουση ti musi.
ω cum iota subscripto facit o longum,
ut παλινωδια palinodia.
υ cum iota adscripto facit i longum,
ut ἄρπυια harpya.

ηυ fa-

9
ηυ facit iu, ἦυον iuon.

ωυ facit ou, αὐτός outos.

Vocalis ypsilon postposita in diphthongis αω, εω, ηυ, ωυ, iam ferme pronunciatur, ut u consonans in his vocibus, Auarus, Euander, iuerunt, ouare, uva.

De Accentibus.

AD rationem legendi spectat quodque accentus, qui triplex est.

Acutus tollit vocem, & notatur lineola recta a dextra ad sinistram, deorsum vergens hoc modo '. Potest autem esse in ultima syllaba, penultima, & antepenultima. Quamobrem vox oxytona dicitur, ut Θεός; paroxytona, ut λόγος; proparoxytona, ut τὸ πτομα.

Gravis deprimit vocem, & notatur lineola recta a sinistra ad dexteram, deorsum vergens hoc modo `.
Is autem in ultima tantum esse potest: ex quo vox gravitona, seu barytona-

rytona dicitur, ut $\pi\mu\grave{\eta}$: ultima verò acuta fit gravis ob consequentem dictionem, ut $\Theta\epsilon\acute{o}s\ \eta\mu\grave{\iota}\varsigma$. Quaecumque syllaba nullo accentu notata intelligitur habere gravem.

Circumflexus, sive inflexus constat ex acuto, & gravi, ideoque simul acuit syllabam, ac deprimat, atque ita notatur $\hat{\ }^{\circ}$, vel hoc modo \sim . Potest autem esse in ultima, & penultima, sed tantum natura longa, & quidem in penultima, si ultima sit natura brevis, ut $\mu\tilde{\epsilon}\sigma\alpha$, $\pi\omega\iota\tilde{\omega}$; illic vox periphsomena, hic properiphsomena dicitur.

De Spiritibus.

Spiritus sunt duo, lenis $\delta\pi\grave{\iota}$, aspiratus $\epsilon\pi\acute{o}$.

Littera ϵ initio dictionis habet spiritum aspiratum, $\rho\acute{\omega}\mu\eta$. Duo ϵ in medio dictionis notantur hoc modo, $\epsilon\pi\acute{\rho}\omega\sigma\sigma$.

Quando dictio incipit ab υ , semper aspiratur, ut $\epsilon\pi\sigma\beta\acute{\alpha}\lambda\lambda\omega$.

De Nexibus Litterarum.

αι	valet	αι	ει	valet	ει
απο		απο		ει	ει
αν		αν		ευ	ευ
αρ		αρ		ην	ην
ας		ας		και	και
αυ		αυ		κατα	κατα
αυτε		αυτε		μαρ	μαρ
Γαρ		Γαρ		μεθ	μεθ
γδ		γδ		μεν	μεν
Η		Η		μετα	μετα
Ηυ		Ηυ		μων	μων
Ζε		Ζε		ου	ου
θ		θ		ουτος	ουτος
θρα		θρα		παρ	παρ
ει		ει		περι	περι
ει		ει		περ	περ
εκ		εκ		πρα	πρα
εκ		εκ		περ	περ
ελ		ελ		περ	περ
ελλ		ελλ		σθ	σθ
εν		εν		σθαι	σθαι
εν		εν		σθαι	σθαι
εξ		εξ		σαι	σαι

σω valet

σιν

σπ

σπ

σπλ

σπλ

σ

σσ

ς

στ

ς

χρ

ς

σχρ

χ

σχ

ς

ται

ς

ταῖς

τῶν

τὴν

ς

τὴν

ς

valet

τῆς

ς

τὸν

ς

τρ

ς

τῶν

ς

τῶν

ς

τῶν

ς

τῆς

ς

τοὺς

ς

τῶν

ς

υἱ

ς

οἱ

ς

ὑπὲρ

ς

ὧν

ς

ὧν

O R A T I O

D O M I N I C A L I S.

ΠΑ'τερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς ἐρανοῖς · ἀγα-
θήτω τὸ ὄνομά σε. Ἐλθέτω ἡ βα-
σιλεία σε. Γεννηθήτω τὸ θέλημά σε, ὡς
ἐν ἐρανῶ, καὶ ἐπὶ τῆ γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν
τὸν ἐπιέσιον δός ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες
ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσε-
νεγκῆς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν. Ἀλλὰ ῥύσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

S A L U T A T I O

A N G E L I C A.

ΧΑῖρε Μαρία, κεχαρισμένη, ὁ κύριός
μετ' σε, εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί,
καὶ εὐλογημένη ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σε
Ἰησοῦς. Ἁγία Μαρία, μήτερ Θεοῦ, παρ-
σούχου ἡμῶν τῶ ἀμάρτανων, νυν, εἰ ἐν
τῇ ὥρᾳ τοῦ θανάτου ἡμῶν. Ἀμήν.

SYM-

SYMBOLUM APOSTOLORUM.

Πισθώ εις Θεόν πατέρα παντοκράτο-
ρα, ποιητὴν ἑρμεν, καὶ γῆς. Καὶ εἰς
Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἑνα μόνον, κύριον
ἡμῶν. Συλληφθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου,
γεννηθέντα ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου. Παθόντα
ὑπὲρ Ποντίου Πιλάτου, σταυρωθέντα, θανόντα,
καὶ ταφέντα. Κατελθόντα εἰς ᾄδην, τῇ
τερίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν. Ἀνελ-
θόντα εἰς ἑρανὸς, καθεζόμενον ἐν δεξιᾷ
Θεοῦ Πατρὸς τοῦ παντοκράτορος. Ὁ ὅστις
μέλλει ἔρχεσθαι κεῖναι ζῶντας, καὶ νεκροὺς.
Πισθώ εἰς Πνεῦμα ἅγιον. Ἀγίαν ἐκκλησίαν
καθολικὴν, ἁγίων κοινωνίαν. Εἰς ἄφεισιν
ἀμώρπων. Σαρκὸς ἀνάστασιν. Καὶ ζωὴν αἰώ-
νιον. Ἀμήν.

PRAECEPTA DECALOGI.

Εγώ εἰμι κύριος ὁ Θεός σου, ἐκ ἑσπότητά σου
Θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ. Οὐ πόήσεις ἑαυ-
τὰς τὸ γλυπτόν, ἢ φερεσκυήσεις αὐτὰς.

Οὐ

Οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα κυεῖς τῷ Θεῷ σε ὅτι
ματαίω· ἐγὼ μὴ καθαίρῃ κύριον τὸ λαμ-
βάνοντα τὸ ὄνομα κυεῖς τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ὅτι
ματαίω.

Μνήσῃ τὴν ἡμέραν τῇ σαββάτῳ ἀγιά-
ζειν αὐτόν.

Τίμα τὸν πατέρα σε, καὶ τὸν μητέρα σε, ἵνα
εὖ σοι ᾖ· ἡ γὰρ πρώτη ἐντολὴ ἡ πρώτη καὶ ἡ κύριος
ὁ Θεός σε διδάσκει σοί.

Οὐ φονεύσεις.

Οὐ μοιχεύσεις.

Οὐ κλέψεις.

Οὐ ψευδομάρτυρήσεις καὶ τῷ πλησίον σου
μάρτυρίαν ψευδῆ.

Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλη-
σίον σου.

Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον
σου, ἐπεὶ τὸν ἀνδρὸς αὐτοῦ, ἐπεὶ τὴν παῖδα αὐτοῦ,
ἐπεὶ τὴν πατρίδα αὐτοῦ, ἐπεὶ τὸν βοῦν αὐτοῦ, ἐπεὶ
τὸν ἵππον αὐτοῦ, ἐπεὶ ὅσα τῷ πλησίον σου
ἔσιν.

Τέλος.

